

PELLE HERMANNIN MANSIKKALOMA

SIMO OJANEN

 SAGA
EGMONT

PELLE HERMANNIN MANSIKKALOMA

SIMO OJANEN

 SAGA
EGMONT

Simo Ojanen

Pelle Hermannin
mansikkaloma

SAGA Egmont

Pelle Hermannin mansikkaloma

Copyright © 1987, 2020 Simo Ojanen and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788726486148

1. e-book edition, 2020

Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

SAGA Egmont www.saga-books.com - a part of Egmont,
www.egmont.com

Hellurei mansikkalomalle!

Sirkuspelle Hermanninpoika Hermanninpoika ilmoitti sen sirkustirehtööri Juusolle eräänä keväänhöytyisenä päivänä. Juuri sinä päivänä sirkus Hepokatin eläintenkesyttäjä Carlos näki kesän ensimmäisen pääskysen ja neiti ennustaja Sylviällä oli angiina.

Ja mitähän Hermannin söhrsormi sitten ilmoitti tirehtöörille?

- Isoherra sirkustirehtööri, Hermannin hengähti ja seiso juuson asuntovaunun alimmalla portaalla. Tirehtööri itse syödä mössötti omenaa vaunun ovella. - Minäpoika lähden tästä MANSIKKALOMALLE!

- Hähh? Että mitä? tirehtööri oli tukehtua omenaansa.

- Lähden mansikkalomalle... vaikkasta huomenna.

Laukku on jo pakattu.

- Mansikkalomalle! Kesälomalle! Voihan konkurssi. Nyt juuri, kun paras kesä on edessä. Hermannin, sinä et voi jättää meitä pulaan! Sirkus Hepokatti ei tule toimeen ilman pelleä.

- Olisiko johtajalla aikaa yksi punainen minuutti? Minä haluan näyttää sinulle jotain! Hermannin lähti tallustelemaan edeltä sirkusareenalle, jossa oli parhaillaan harjoitus menossa.

- Tirehtööri on hyvä ja katsoo! Hermannin virnisti.

Ja Juuso seurasi ällistyneenä, kuinka areenalla söhröilivät ja kaatuilivat apupellet, Sipi ja Saku. He yrittivät hypätä toistensa housuihin yhtäaikaan! He imuroivat naurua ja kikatusta! He soittivat ilmapalloilla marsseja ja kaatuilivat joka suuntaan nurinnarin.

Juuso taipui naurusta kaksinkerroin ja takoi käsiään vasten reisiä.

- Fantastista! Naurettavaa! Hermanni, nehän ovat melkein yhtä hyviä kuin sinä! Mistä sinä olet löytänyt tällaiset pellet?

- Löytänyt! Hermanni tuhahti. - Minä olen opettanut heille temppeja koko kevään. Töitä siinä oli, mutta nyt se jo sujuu. Minä olen mattisentatti, että katsojilla tulee olemaan hekottavan hauskaa!

- Mutta sittenkin, Hermanni... sinä olet sentään ainutkertainen, ainutlaatuinen ja ainut pelle Hermanni!

Hermannista tuntui somalta kuulla kehusanoja, mutta nyt hän ei antaisi periksi...

- Isoherra tirehtööri! Minäpoika olen jokaikinen vuosi pitänyt lomalystin syksyn sateenlotinoilla tai paukkupakkasilla, enkä ikuna kesällä! Minä en enää muista, mimmoinen kesä on. Onko ruoho vaikkasta mansikanpunaista vai plätynkeltaista? Tirehtööri, minä haluaisin mennä lorvehtimaan päiväksi, pariksi äitikän luo ja sitten hoipparoida ympäri ämpäri Suomenmaata. Ihan varmana sirkus Hepokatti pärjäilee ilman meikäroikaletta!

Sirkustirehtööri Juuso kuunteli hymynväike silmäkulmassa Hermannin hellyttävää esitystä.

- Hyvä on. Lähde lomalle. Minä komennan sinut sille mansikkalomalle! Olet sinä sen ansainnut. Mitä sinä vielä siinä seisot? Hop, mansikkalomalle siitä!

- Kiitos, tirehtööri! Hermanni vatkasi tirehtöörin kättä. - Minä lähettelen tänne kortteja, että voitte sitten äimistellä, kuinka kiemuraisia lomapolut voivat olla!

Ja nyt Hermanni lähti sydän hurjanlaisesti pompotellen neiti ennustaja Sylvian asuntovaunulle. Hän koputti oveen kolme kertaa ja odotti. Kohta Sylvia kurkkasi ovenrakosesta ja sitten ovi lennähti selkosen selälleen ja Sylvialla oli kukkaishymy huulillaan.